

Az ítéltábla dr. Neigerné dr. Vejkey Klára ügyvéd által képviselt **I.r., II.r., III.r. felpereseknek** dr. Landes Judit ügyvéd által képviselt **I.r.** és... által képviselt **II.r alperesek** ellen **ajándék visszakövetelése** iránt indított perében, a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. július 7. napján kelt 10.P.21.204/2009/33. számú ítéletével szemben a felperesek által 34. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

Í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I-II. r. felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az Államnak, az illetékügyben eljáró hivatal felhívására 225.000.-(Kettőszázhuszonötezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, az I. r. alperesnek pedig 15 napon belül 120.000.-(Egyszázhuszezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az "**Helység**"1, ... hrsz.-ú ingatlan tekintetében az I. r. alperessel kötött adásvételi szerződés színlelt, valójában ajándékozási szerződést leplez. A Ptk.582. § (3) bekezdése alapján pedig ajándék visszakövetelése jogcímén az I. és II. r. felperes az ingatlan 1/4 -1/4 tulajdoni illetősége iránt érvényesített követelést. Állították, hogy az I. r. alperes sem az I., sem pedig a II. r. felperes részére nem fizetett ellenértéket, csupán a III. r. felperes viszonylatában jött létre ténylegesen adásvételi szerződés.

Az I. r. alperes a kereset elutasítását kérte, hangsúlyozta, hogy a szerződés nem volt színlelt, nem kapott ajándékot, a vételárat maradéktalanul megfizette az eladóknak.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a keresetet elutasította, kötelezte a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak 225.000.-Ft eljárási illetéket, az I. r. alperesnek 234.375.-Ft, a II. r. alperesnek 187.500.-Ft perköltséget.

Határozata indokolásában megállapította, hogy az **"Helység"1**, ... hrsz.-ú ingatlanak $\frac{1}{2}$ részben a III. r., míg $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{4}$ részben az I-II. r. felperesek voltak a tulajdonosai. Utóbbiak tulajdoni illetőségén a III. r. felperes haszonélvezeti joga állt fenn. A felperesek 2006. június 8-án kelt adásvételi szerződéssel 7.500.000.-Ft vételárért az ingatlant az I. r. alperesnek értékesítették. A vevő 5 napon belül 1.200.000.-Ft, 60 napon belül pedig a fennmaradó 6.300.000.-Ft vételár kiegyenlítését vállalta azzal, hogy a második vételárrészt részben lakásvásárlási kölcsönből, részben szociálpolitikai kedvezményből egyenlíti ki. A felperesek a 2006. augusztus 1. napján kelt és ügyvéd által ellenjegyzett nyilatkozatukban kijelentették, hogy 1.020.000.-Ft vételárhátralékot átvettek, 2006. augusztus 4-én pedig 5.280.000.-Ft vételárhátralék hiánytalan átvételéről tettek elismerő nyilatkozatot azzal, hogy az ingatlan 7.500.000.-Ft-os vételára teljes egészében kifizetésre került.

Az ítéleti tényállás szerint az I. r. felperes és az I. r. alperes élettársi kapcsolatban éltek, kapcsolatukat 2009-ben szakították meg, ekkor az I. r. felperes elköltözött az ingatlanból.

Az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolásában a fiatalok otthonteremtési támogatásának nyújtásáról szóló szerződés, az ingatlan vásárlásával kapcsolatos kölcsönszerződés, az I. r. alperes és korábbi élettársa között a vagyonközösség megszüntetéséről szóló megállapodás, **"A"** és **"B"** tanúvallomása, a felperesek ügyvédje által ellenjegyzett elismerő nyilatkozat, az I. r. felperes által 1.600.000.-Ft közös számlára való átutalásának elismerésével kapcsolatos perbeli nyilatkozat, és a III. r. felperes 4.080.000.-Ft felvételét elismerő nyilatkozata értékelésével úgy foglalt állást, hogy az alperes a teljes vételárat kifizette a felpereseknek, a felek szándéka adásvételre irányult. Egyikük sem bizonyította kétséget kizáróan, hogy az ajándékozás szándéka vezérelte az ügyletkötés során. Mindemellett utalt arra is, hogy amennyiben bebizonyosodott volna, hogy az I-II. r. felperesek nem kaptak vételárat, úgy a Ptk.582. § (3) bekezdésén alapuló ajándék visszakövetelési igényük megalapozottságához további feltételeket kellett volna bizonyítaniuk, mégpedig, hogy valamely lényeges körülményre vonatkozó feltevés indította őket az ajándékozásra, enélkül az ajándékozásra kétséget kizáróan nem került volna sor, illetve, hogy a feltevést egyértelműen az I. r. alperes tudomására hozták. Ezeket a feltételeket a perben a felperesek ugyancsak nem bizonyították. Kitért arra is, hogy az alperesi jogi képviselő a tárgyalás berekesztését megelőzően akként nyilatkozott, hogy az élettársi vagyonközösségi igényét változatlanul fenntartja, azonban a perben ilyen igényt nem terjesztett elő. A pernek tehát nem volt tárgya a felek közötti élettársi kapcsolat fennállta és a közös beruházások elvégzése és elszámolása.

A felperesek az ítélet keresetük szerinti megváltoztatását kérték fellebbezésükben. Álláspontjuk szerint az adásvételi szerződés részlegesen érvénytelen, hisz a Ptk.207. § (5) bekezdésében foglaltak szerint színlent. A bíróság nem okszerűen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, csupán a csatolt okiratoknak tulajdonított jelentőséget. Azokat az egyéb peradatokkal nem vetette össze, és nem értékelte. Az I. r. alperes **"D"** Banknál vezetett számlájának forgalmából megállapítható, hogy az oda befizetett 1.200.000.-Ft-ot nem a felpereseknek teljesítette az I. r. alperes, az egyéb célokra került felhasználásra.

A **"C"** Banknál vezetett számla forgalmi adatai azt igazolják, hogy a 2006. augusztus 4-én befizetett 1.600.000.-Ft szintén nem a vételár kiegyenlítésére lett felhasználva.

Hangsúlyozta a fellebbezés, hogy az I. r. alperes által igényelt hitelt és állami támogatást az I. r. felperes és az I. r. alperes, mint élettársak közös pénzeszköznek tekintették, a perrel

érintett szerződés az élettársi kapcsolat fennállása idején kötött, a Ptk.578./G. §-ában foglalt közös szerzés vélelmének hatálya alá tartozik. A formálisan I. r. alperes által igényelt hitel is közös szerzemény csakúgy, mint a banktól és az államtól átutalt pénzeszközök, azokat közös döntésükkel használták fel.

Téves az elsőfokú bíróság azon érvelése, hogy az I. r. alperes az I. r. felperes felé a vételárat teljesítette.

Az I.r. alperes fellebbezési ellenkérelme - az elsőfokú eljárásban előadott álláspontjára utalással - az ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezési eljárásban arra hivatkozott, hogy a felperesek által előadottak legfeljebb a szerződés teljesítése körében lennének értékelhetők, de semmiképpen nem eredményezhetnék a szerződés semmisségét.

A felperesek fellebbezése az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, a peradatok okszerű mérlegelésével megállapított tényállás alapján a kereset elutasításával helyes döntést hozott, indokaival túlnyomórészt az ítélet tábla is egyetértett.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettségének eleget téve tájékoztatta a felpereseket a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről és a bizonyítás sikertelenségének jogkövetkezményeiről. A felperesek által indítványozott bizonyítás lefolytatása eredményeként sem áll rendelkezésre elegendő peradat annak ítéleti bizonyossággal való megállapításához, hogy a felek teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt szerződéses nyilatkozatával, továbbá a felpereseknek a vételár részletek átvételét deklaráló - szintén a felek közötti adásvételi szerződés létrejöttét alátámasztó - teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozataival szemben a felek között olyan ajándékozási szerződéssel vegyes adásvételi szerződés jött volna létre, amelynek értelmében az I. és II. r. felperesek a tulajdoni illetőségüket ellenérték nélkül az I. r. alperesnek ajándékozták. A felperesek teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozatain túl az elsőfokú bíróság a fenti körben helyesen értékelte azt a perben igazolást nyert körülményt is, hogy az I. r. alperes részéről (pénzügyi kölcsönből, szociálpolitikai kedvezményből és családtagjai által nyújtott kölcsönből) rendelkezésre álltak a vételár kifizetésének anyagi forrásai.

Az adásvételi szerződés teljesítésének körülményei, az I. r. alperes által teljesített összeg felhasználása, a felperesek ezzel kapcsolatos egymás közötti háttér megállapodása, az I. r. felperes és az I. r. alperes közötti élettársi közösség fennállásának vizsgálata, illetőleg az ebből fakadó vagyonközösségi igény és elszámolásának kérdése nem képezte a jelen per tárgyát, túlmutat tehát annak keretein. Utóbbi tekintetében kiemeli az ítélet tábla, hogy a felperesek jogi álláspontjával szemben a perben az I. r. felperes az I. r. alperessel szemben a Ptk.578/G. § (1) bekezdésére alapítva az élettársak közös szerzésére hivatkozással tulajdoni igényt, illetőleg élettársi közös vagyon megosztása iránti igényt nem érvényesített.

A fentiekre - az ajándékozás bizonyítatlanságára - figyelemmel az ítélet tábla, mint szükségtelent mellőzte az elsőfokú ítéletnek az ajándék visszakövetelése érdemi

vizsgálatával kapcsolatos indokolását, az elsőfokú ítéletet pedig a Pp.253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező I. és II. r. felpereseket a Pp.78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az állam javára a feljegyzett fellebbezési illeték, míg az I. r. alperes javára a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja és (5) bekezdése szerint megállapított - az áfát is magában foglaló - ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

Győr, 2012. május 7. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: